

1. čtení: J 2, 1-11**3. čtení (poslání): Př 3, 5-7****2. čtení (základ kázání): J 1, 14***A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili**jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.*

Úvod Janova evangelia je vyznáním člověka, který spatřil Kristovu slávu a sděluje ji čtenářům svého spisu. Pána Ježíše Krista zde nazval Slovem – Slovem Božím, protože o jiném slovu zde nemůže být vůbec řeč. A Boží Slovo zaznělo také při stvoření světa. Pouhým svým Slovem učinil Hospodin všechno, co je – z ničeho. Lidem byl otevřen svět.

Evangelista Jan vyznává, že Slovo, které bylo na počátku, bylo u Boha a bylo dokonce samým Bohem, tak to se stalo tělem a přebývalo mezi námi. To je také počátek, něco zcela nového, předtím neznámého. Začíná evangelium, dobrá zpráva o spasení působením Ježíše Krista. Lidem je otvíráno Boží království a jsme do něj zváni.

Pán Ježíš se narodil jako každý člověk, to jsme si připomněli s vděčností o vánocích. Zvláštní znamení, která jsou s jeho narozením spojena, ukazují, že přišel očekávaný Mesiáš, Spasitel z rodu Davidova. To se dočteme v evangeliích podle Matouše a Lukáše. Ale když Ježíš zahájil jako dospělý muž svou veřejnou činnost, nebylo nic takového o něm známo. Mělo to být zjeveno. Postupně a po vzkříšení úplně.

Během svého veřejného vystupování konal Ježíš různá znamení. Nejvíce na počátku, aby ukázal učedníkům kým vlastně je, proč přišel a s jakým záměrem. Tehdy spíše v náznaku. To proto, aby později snáz mohli pochopit co jim řekne a co dalšího ještě s ním mohou prožít a vidět, aby nakonec porozuměli smyslu toho všeho. Jedním z takových znamení je také proměna vody ve víno v Káni Galilejské.

Ten příběh je znám, vypráví se vážně i nevázně, ale většinou bývá vykládán a pochopen jako zázračný čin. Kouzlo. Zájem obvykle zůstává u proměny jedné hmoty v jinou, vody ve víno. Jenže to na příběhu není tak moc zajímavé. On to není zázrak, ale znamení.

Zázrak je významný sám pro sebe. Na sebe ukazuje, na vlastní výjimečnost, má být viditelně mocný. Pak je možné jím ohromit a třeba i někam strhnout zástupy. Zázrak je velkolepý a oslnivý, může být poutačem, hodně přesvědčivou reklamou, nebo šikovným svůdcem a populistům. Nebo může zastrašit. Totiž – to platí o zázracích, nebo o snaze o ně, když mají být důkazem síly a moci. Zázrak může být nebezpečný a není zárukou Božího jednání. Nová víra přijatá takovou cestou dlouho nevydrží nebo dokonce může vést i ke zlému.

Se znamením je to jinak. Znamení není důležité samo pro sebe, nejde o to, jak se to či ono stalo a kdo všechno to ví, ale proč a kým bylo vykonáno, co sděluje přítomným a pak i čtenářům když je to zapsáno. Znamení je ukazatel.

Co Ježíš o sobě v Káni sdělil?

Že Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Pán byl s lidmi jako člověk v lidských starostech i radostech. Třeba jako host na svatbě, který pomůže ženichovi z nesnází.

Že je tak mocný, aby proměnil množství vody v dobré víno? Ano, ale důležité je, co to znamená. Snad proměnu našeho nicotného žití ve vyvolenost Božích dětí? K tomu Pán Ježíš skutečně přišel, aby změnil mysl každého člověka a obrátil ji od zlého k dobrému. Od vzpoury k Božímu království. Od nicoty k plnosti. Ze tmy do světla. Ale taková znamení zůstala mnohým skryta.

Odkud je to víno věděli jenom služebníci. Správce svatby to nevěděl a nic se nepíše o tom, že by se to on, hosté, nebo ženich s nevěstou dozvěděli někdy později. Ovšem radostná oslava pokračovala a tak to mělo být.

Přítom Ježíš zjevil svou slávu a jeho učedníci v něj uvěřili. Jak se to mohlo stát? Oni vnímali něco, co ostatním uniklo. Spatřili slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn. Ta se nespátřuje zjevně a povrchně. O ostatních účastnících svatby nevíme, že by si zjevené Ježíšovi slávy všimli a uvěřili mu. Přestože víno pili všichni. Tak je Boží milost zjevena všem, ale všichni ji nevnímají. Nebo zatím.

Správce se domníval, že dobré víno až do konce zachoval ženich a pochválil ho. Co ženich věděl a co řekl, to nevíme. Víme ale, spolu se služebníky v Káni, evangelistou Janem a všemi jeho čtenáři, že naším skutečným hostitelem je Slovo, které se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Pán Ježíš plný milosti a pravdy.

Když později učedníkům lámal chléb a podával kalich s vínem, řekl: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví.“ Víno teď ukazovalo k jeho sebenasazení za druhé. Tím, že dal tehdy v Káni svatebčanům dobré víno, naznačil kudy půjde. Cestou oběti za mnohé. Tady se ukázala sláva jednorozeného Syna Božího. Ukazuje se i dnes a my jsme toho svědky.

Pane, prosíme, buď nám vždy Slovem k životu věčnému, dávej nám znát tvou slávu a spoléhat s důvěrou na tvou pomoc. Dej nám stálost ve víře, lásce i naději. Abychom byli živým znamením tvé slávy, milosti a pravdy.

Amen